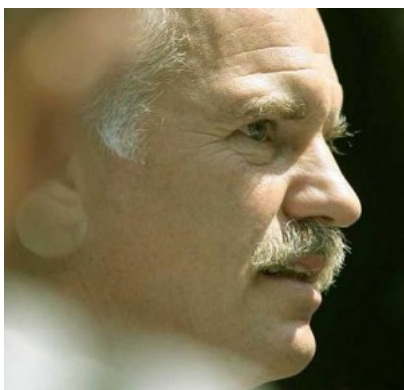

Για μια «πολιτική αντεπίθεση» των πολιτών και όχι των πελατών...

Από τη μια ή έρευνα της **ΓΣΕΒΕΕ** με την αποτύπωση των αδιεξόδων του οικονομικού κλίματος και των εργαζομένων της πραγματικής οικονομίας και από την άλλη η αβάστακτη ελαφρότητα των δηλώσεων του πρωθυπουργού: **«Επιβεβαιώνεται η ορθότητα της στρατηγικής μας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν αντιμετωπίζουμε μεγάλες δυσκολίες, αλλά έχουμε και πολλές ευκαιρίες πολιτικής αντεπίθεσης, με τις μεγάλες αλλαγές που προωθούμε και που η κοινωνία στηρίζει.»**.

Από τη μια το πραγματικό δεδομένο της αγοράς για 1 πρόσληψη κάθε 7 απολύσεις – στην ουσία μιλάμε για 25 απολύσεις την ώρα για το 2011 στον ιδιωτικό τομέα! – και από την άλλη, αντί για «νοικοκύρεμα» και περικοπές, αντί για το δημοσιονομικό ζητούμενο για 1 πρόσληψη κάθε 5 αποχωρήσεις, έρχονται οι αποκαλύψεις για τις ρουσφετολογικές επιδόσεις των υπουργών και η απεγνωσμένη σπουδή της κυβέρνησης ώστε να βρεθούν τρόποι για να θιγούν στο ελάχιστο οι ψηφοφόροι, στο πλαίσιο ενός ενιαίου αλλά ήπιου μισθολογίου που δεν θα χάνει τα πελατειακά του χαρακτηριστικά...

Από τη μια το καμπανάκι δεκάδων επιχειρήσεων για τον κίνδυνο επιπλέον χιλιάδων απολύσεων στο χώρο της εστίασης, λόγω της αύξησης του ΦΠΑ, και από την άλλη η κυβερνητική ανευθυνότητα της μετάθεσης της ευθύνης στις επιλογές των προκατόχων – λες και η αντικατάσταση των προκατόχων δεν σήμαινε, τελικά, και την ουσιαστική παραδοχή των λάθος επιλογών τους.

Αν, όντως, ο πρωθυπουργός πορεύεται με τέτοιες **«μεγάλες αλλαγές»** τότε, στη λογική του, κόμμα και **«κοινωνία»** μάλλον πρέπει να ταυτίζονται. Αλήθεια, πώς εννοεί για το κράτος αυτές τις **«μεγάλες δυσκολίες»**, στις οποίες αναφέρεται, όταν σε αναντιστοιχία με τη διαλυτική πτώση του τζίρου της αγοράς, κατά μ.ο. 29,1%, οι κρατικές δαπάνες αυξάνονται – ως ν' αφορούσαν σε άλλη χώρα;

Είναι προφανές ότι, όσο η ύφεση βαθαίνει, το κομματικό κράτος αποκόβεται ολοένα και

περισσότερο από την πραγματική κατάσταση της οικονομίας και της κοινωνίας. Η πολιτική φύση του προβλήματος και πιο ειδικά η κομματικοκρατική του βάση αναδεικνύονται όσο ποτέ άλλοτε μετά την μεταπολίτευση. Αλλά δημοκρατία με κομματοκρατία και αναλγησία δεν μπορεί να σταθεί χωρίς ημερομηνία λήξης.

Εκεί, κ. πρωθυπουργέ, πρέπει να γίνει η «**πολιτική αντεπίθεση**» – αλλά πραγματικά και όχι βερμπαλιστικά. Μια «πολιτική αντεπίθεση» των πολιτών και όχι των πελατών...

Δ. Τρικεριώτης